

Bereti Gábor

Az érinthetetlen

Szembesül. Szemben
volt a pékség. S a pék
neve: Szvetozár. Ott sült
a világ legjobb kenyere.
Nagyanyám szólt. Eridj,
hozz egy kilót. De
egyre többen lettünk.
S míg a kiló maradt, a
világnak velünk kellett
szembesülnie.
Ratkó-idők és szegénység.
Ha nincs Gyuri,
énekünk sincs. Leó meg,
ki mindentől rettegett,
enni is félt. Bezzeg Mari.
A kis kokott. Jött-ment.
Ha kellett, lopott.
De kenyérért én jártam.
Én, a bamba. Mert a
pékséget, mint a
templomot, óvta nagy-
mamám. Pedig szemben
sült. S hogy mit tudok,
bizonyíthattam volna.
Bár úgy kellett, mint
egy falat, vigyázz csibész,
csattant föl, ne merd!
Hát így esett,
hogy Szvetozár, ki szin-
tén szerb volt, érint-
hetetlen maradt.